

[Villemoes.]

ogsaa dengang sagt, at det var at haabe, at hvad man tidligere brugte, eventuelt misbrugte, under de Forhold, som vi dengang levede under, men som ikke mere passer under den nuværende Situation, nu maatte lægges bort, at, som den daværende Minister sagde, Nissen ikke skulde flytte med. Jeg ved ikke, hvorledes det er gaaet i den mellemliggende Tid, og den høje Rigsdag som saadan har for saa vidt heller ikke megen Baggrund for at kunne bedømme det. Vi ved, at dette Kontor er svulmet kolossalt op, men det maa vel forhaabentlig kun være som Følge af det store omsiggribende Kortsystem. Det Haab, man for 9 Maaneder siden havde om Forenkling, er ikke sket Fyldest, tværtimod.

Det er ikke, som jeg allerede engang har sagt, uden Betydning, at Lovene ikke mistænkeliggøres, og et Led deri er naturligvis, at der skabes Tryghed og Tillid til de Dispositioner, der foretages. Men jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger her, idet det er min faste Overbevisning, at enten maa disse Meddelelser i Bladene være forkerte, og saa skal de selvfølgelig berigtiges, eller de maa være rigtige, og i saa Fald maa den højtærede Handelsminister tage Affære over for det Kontor, som vi ved denne Lovgivning giver ham en saa stor Bemyndigelse til at disponere over, som Tilfældet er.

Axel B. Lange: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag. Forslaget, som er en Fortsættelse af de tidligere Valutalove, har jo, naar man undtager det første Afsnit — et Afsnit, som der aldrig har været nogen Uenighed om, Afsnittet om Fritagelse for Nationalbanken for at indløse sine Sedler —, et andet Hovedformaal end det, der tidligere var Formaalet. Tidligere var Hovedformaalet at begrænse Indførselen af Varer til en Mængde, som svarede til den Valuta, der var til Raadighed. Der har jo været forskellige Meninger om, hvorvidt man gennemførte denne Foranstaltning paa den rigtige Maade ved de tidligere Valutalove, men fra alle Sider erkendte man naturligvis, at Vareindførselen ikke kunde være større, end at den kunde betales med den Valuta, som Landet havde til Raadighed. I den nuværende Situation er der ikke — i hvert Fald ikke i Forhold til det Land, vi har den største Omsætning med — Vanskeligheder ved at skaffe Valuta, for vi har meget rigeligt med Valuta, og det, det gælder om nu, er derfor ikke at begrænse Indførselen, men at skaffe saa stor en Ind-

førsel, som det er muligt. Paa en Række Omraader drejer det sig om Varer, som Landet i høj Grad trænger til, som man ogsaa gennem denne Lov skal søge at fremme Indførselen af.

Loven er en Bemyndigelseslov som saa mange andre af de Love, vi har gennemført i den nuværende Situation, og det er en Bemyndigelseslov, som giver den højtærede Handelsminister en meget vidtgaaende Bemyndigelse; men jeg tror, man maa erkende, at den højtærede Handelsminister har benyttet denne Bemyndigelse i Forstaaelse og i Samarbejde med Erhvervenes Organisationer, og dette vil jeg ogsaa opfordre den højtærede Handelsminister til at gøre i videst mulig Udstrækning. Det er jo saa lykkeligt, at ikke alene har den højtærede Handelsminister i Kraft af sin Stilling og sin Fortid de allerbedste Betingelser for at forstaa Erhvervenes Krav, men samtidig har Handelsministeren gennem sine meget dygtige Embedsmænd fuld Forstaaelse af og ogsaa Erfaring for, hvorledes Arbejdet skal gøres, og har derfor de allerbedste Betingelser for at kunne medvirke til dette Samarbejde med Erhvervenes Organisationer.

I den Henvendelse fra Grossistsammenslutningen af 1930, der findes som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning, kræver Grossistsammenslutningen, at Erhvervene skal have Ledelsen af Administrationen af denne Lov. Jeg har ved adskillige Lejligheder tidligere, hvor det gjaldt Valutaloven, taget til Orde for en saadan Ordning, og jeg tror, det havde været særdeles heldigt, hvis man paa et tidligt Tidspunkt, da vi indførte disse Love, i langt højere Grad havde taget Erhvervene med i Administrationen af Lovene, saaledes som man gjorde det under den forrige Verdenskrig, hvor det jo var Erhvervene alene, eller i hvert Fald i det væsentligste, der administrerede de paa-gældende Love. Men jeg vil tro, at saa længe som man nu har haft denne Administration, og efter at man nu har faaet hele det Apparat, der skal anvendes for at administrere disse Love, vil det maaske nok være meget vanskeligt paa det nuværende Tidspunkt at foretage en Ændring i dette Forhold. Men det betyder ikke, at man ikke kan udvikle et Samarbejde, gaa videre i Retning af at give Erhvervene Indflydelse paa Administrationen, saa meget mere som der ikke kan være nogen Tvivl om, at den højtærede Handelsministers og Erhvervenes Maal maa være det samme: gennem denne Lov at forsyne Landet med de Varer, som Samfundet i saa høj Grad trænger